

مشخصات: اسم علمی این گیاه *Adiantum* و از خانواده Polypodiaceae

می باشد. این جنس از سرخس در حدود ۲۰۰ گونه مختلف دارد که چند تایی از آنها به عنوان گیاهان آپارتمانی و آویزان، پرورش داده می شوند. *Adiantum raddianum* گیاهی است بومی برزیل به ارتفاع ۳۰ تا ۴۰ سانتیمتر با گسترش ۵۰-۳۵ سانتی متر. این گونه همیشه سبز است و دارای برگچه های سه گوش و دمبرگهای ارغوانی مایل به سیاه می باشد. هنگام جوانی مستقیم بوده و به مرور حالت آویزی پیدا می کند. باید از تابش مستقیم آفتاب به آن جلوگیری کرد، زیرا باعث قهوه ای شدن لببرگها می شود. *Adiantum tenerum* دارای برگچه های بادبزی است و فروندها به صورت آویزان هستند و دمبرگها به رنگ صورتی کم رنگ می باشند. در گونه *Adiantum hispidulum*، پنج فروند آبشاری مانند، از هر ساقه سیمی پخش شده و در ضمن برگ های جوان به رنگ صورتی کم رنگ می باشد. به طور کلی تغییرات سریع حرارت و تغییر محل به طور مداوم به پرسیاوش صدمه می زند.

مراقبت: این گیاه به نور متوسط، هوای گرم، آبیاری فراوان رطوبت نسبی ۷۰ تا ۹۰

درصد و خاک کمی اسیدی با PH حدود ۶ نیاز دارد.

کود: کود مورد نیاز این گیاه را می توان به میزان یک گرم در لیتر هر دو هفته یکبار از فروردین تا آبان ماه به کاربرد.

خاک: مخلوطی از سه قسمت خاک برگ و یک قسمت تورب، مناسب کشت پر سیاوش است.

ازدیاد: پر سیاوش را می توان به آسانی با روش تقسیم گیاه مادری، در هر زمان از سال تکثیر کرد. البته اگر عمل تکثیر در فصل مناسب، یعنی بهار و تابستان انجام شود، با موفقیت بیشتری همراه خواهد بود. گیاه مادری را از گلدان خارج نمائید، پیش از این عمل ، خاک گلدان را خیس کنید تا جدا کردن قطعات ریزوم راحت تر انجام شود. سپس با یک چاقوی تیز، برش را انجام داده و قطعاتی را که حامل برگ هستند جدا کنید . هر یک از قسمتها را جداگانه در گلدانی با قط دهانه ۹ سانتیمتر ، حاوی کمپوست گلدانی با پایه پیت بکارید. قلمه ها باید در شرایط نور کافی ولی دور از تابش مستقیم خورشید، در دمای ۱۸ تا ۲۰ درجه سانتیگراد نگهداری شوند. بسیار مهم است که هم میزان رطوبت محیط رشد گیاه و هم رطوبت خاک بالا باشد.

